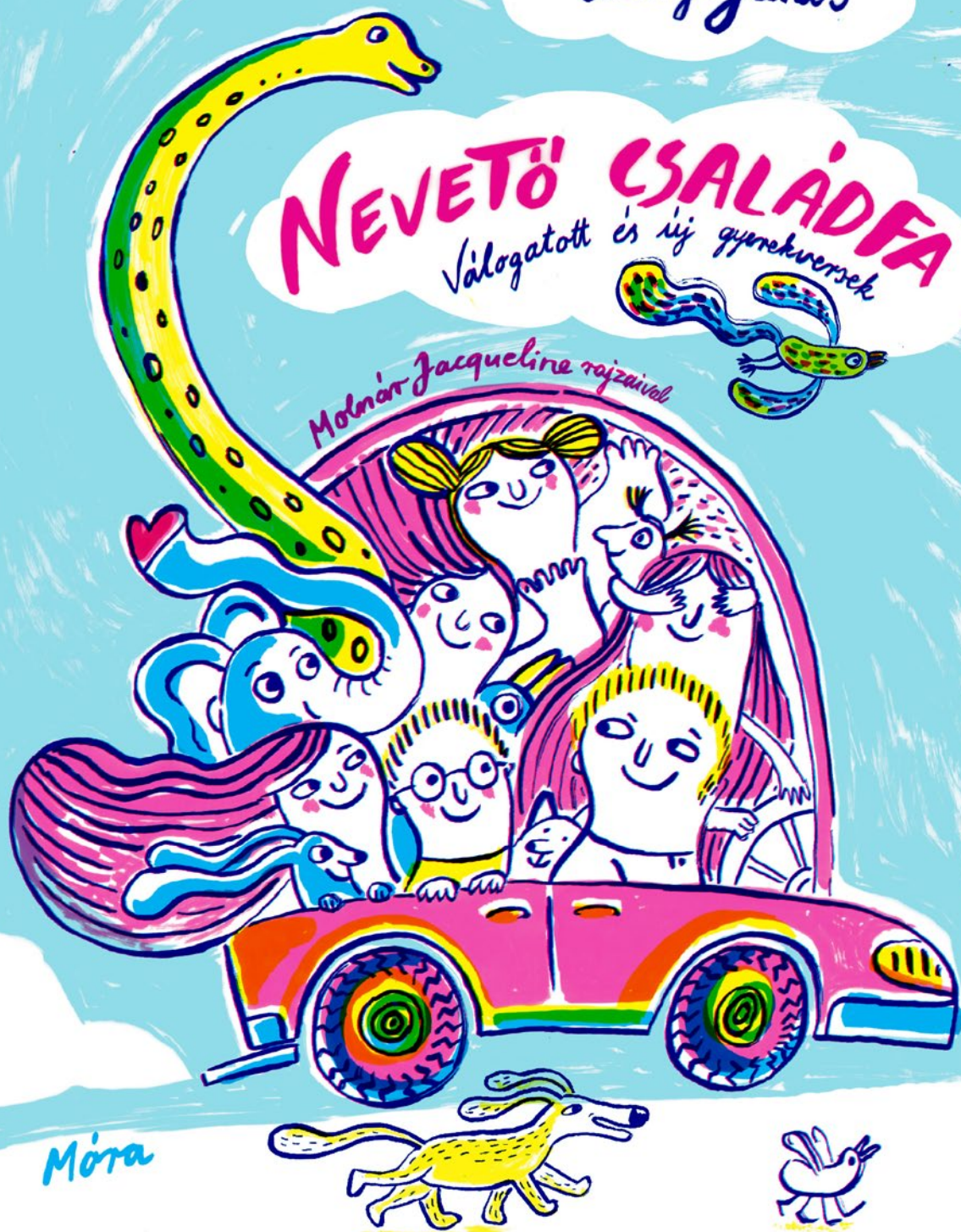

Lackfi János

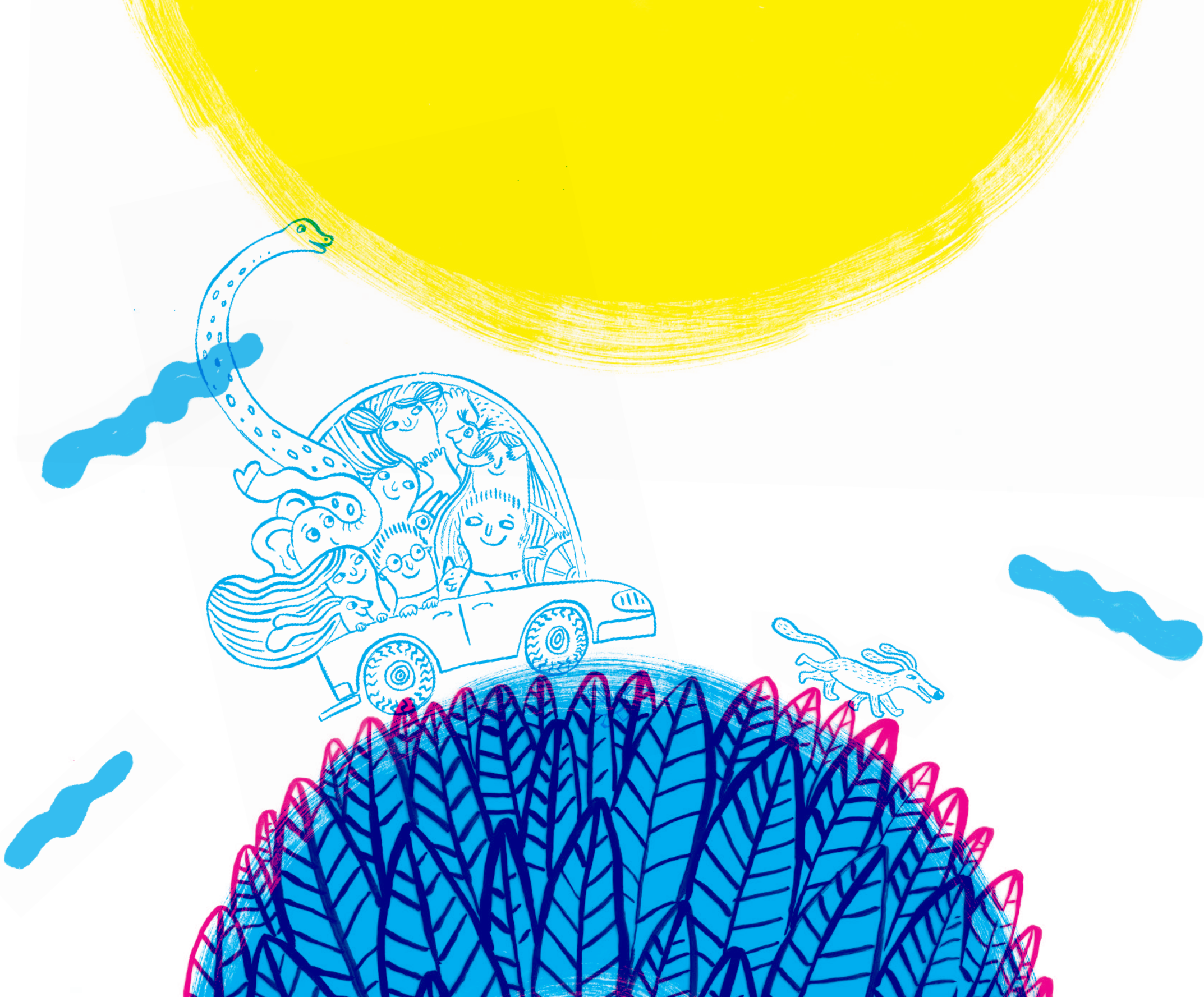
NEVETŐ CSALÁDFA

Válogatott és új gyerekversek

Molnár Jacqueline rajzaival

Móra

Lackfi János

**NEVETŐ
CSALÁDFA**

Lackfi János

NEVETŐ CSALÁDFA

Válogatott és új gyerekversek

Molnár Jacqueline rajzaival

MÓRA

AZT MONDJÁK A FIÚK...

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és így módon történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezménnyel megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

© Lackfi János, 2021
© Molnár Jacqueline, 2021
© Móra Könyvkiadó, 2021

Lányok dala

Azt mondják a fiúk,
nyávogunk, selypegünk,
játszani nem lehet
semmi jót se velünk.

De ők tiszta hülyék,
földön fetrengenek,
egymás fejét verik,
s azt mondják, ez remek.

És egymást lökdösik,
rúgják, labda sehol,
azt mondják, ez foci,
ruhájuk csupa por.

Autókártyázva meg
összevesznek azon,
hogy hány köbcenti a
hengerűrtartalom.

A lányvécébe is
bejönnek a fiúk,
vízzel locsolnak ők,
mi meg sikoltozunk.

Kiteszik lábukat,
benne hasra esünk,
azt mondják, van hajunk,
azt mondják, nincs eszünk.

A fenekünk alá
ők tesznek rajzszőget,
békén nem hagynak, és
belénk szerelmesek.

Fiúk dala

Az összes lány dilis,
azt, hogy miről susog,
hiába is vered,
nem mondja meg: titok.

Mind kastélyban lakik,
van húsz aranylova,
de azért nem lovon
hozzák a suliba.

Kertjükben egy fa van,
igazgyöngyöt terem,
szekrényükben csoki,
cukor töménytelen.

A falból zene szól
náluk, ezt szeretik,
táncol, pörög-forog
éjt-nappal mindegyik.

A ruhájuk selyem,
gyémántjuk igazi,
már ha ezt a mesét
valaki beveszi.

Mind nyelvet nyújtogat,
s ha felrúgod ezért,
bőg és árulkodik:
még te kapsz büntetést.

Körmükre szíveket
tollukkal festenek,
kibírhatatlanok,
s belénk szerelmesek.

A buta felnőtt

Fiam csupa érdekeset
kérdeszget tőlem, ámde sajna
a választ sokszor nem tudom,
hisz nem vagyok, csupán az apja.

Gyorsabb az áram, mint a fény?
Mi módon hasad az atommag?
Mért kristályos a hópehely?
Hány kráter borítja a Holdat?

Lézert hogy csinálnak vajon?
Mi vezet lenn a vakondot?
Hogy mérik a fényéveket?
Minderre én semmit se mondok.

A sok felnőtt egyre butább,
és nem is értik a világot.
Egyszerűen élnek bele,
a legtöbb bacilust se látott.

Abban bízom, hogy a fiam
megtudja majd az összes titkot,
fel- és lemászik mindenhová,
vulkánt, Marsot kopogtat: kipp-kopp.

Mindent megmér és összeír,
s ha még élek, elhozza hozzám
több koffernyi jegyzeteit,
csak hogy addig se unatkozzam.

Majd egymás mellé leülünk,
lábunk ázik a világvégi
tóban, és a fiam nekem
a mindenséget elmeséli.

Nevető családja

Apukám susogós herceg,
anyukám lila láng, serceg,
hugicám bugyogós popsztár,
öcsikém nagy-üres hombár,
nagyanyám szöszölős kotlós,
nagyapám trolibusz, pótlós,
zenegép vagyok én, kócos.

Apukám vacogós gombóc,
anyukám teveszőr kompót,
hugicám zokogó dívány,
öcsikém savanyú márvány,
nagyanyám homorú szorzás,
nagyapám ragyavert kolbász,
jatangán vagyok én, rozsdás.

Apukám halogén lámpa,
anyukám mirelit lányka,
hugicám kalapos kecske,
öcsikém kocsonyás lepke,
nagyanyám elefántbébi,
nagyapám tarajos prézli,
huligán vagyok én, égi.

Kiutálás

A nagyok kiutálnak.
Pedig királykisasszony
vagyok piros ruhámban.

Azt mondták, menjek innen,
mert inkább tűz vagyok,
és felégetek mindent.

Pedig a tűznek nincsen
fehér harisnyás lába,
mondtam nekik – hiába.

Azt mondták, menjek innen,
mert inkább vér vagyok,
és bevérezek mindent.

Pedig a vérnek nincsen
szép szőke frizurája,
mondtam nekik – hiába.

Azt mondták, menjek innen,
mert inkább meggy vagyok,
és felzabálnak engem.

De most már elegendem van,
mamához kell lemenjek,
majd süt egy süteményt, és
beléje bújok meggynek.

Johanna, Dorottya és a viccek

Egymás után mesélünk
vicceket.
Nevetek, ő is nevet.

Miért van a marhának
bajusza?
Hogy levágják, hahaha!

Miért van a nagy és a
kiskutya?
Hogy ráüljünk, hahaha!

Miért van a busznak zárt
ajtaja?
Hogy lekéssük, hahaha!

Miért van az emberen
a gatyá?
Hogy szétnyúljon, hahaha!

Miért van a mamának
krumplija?
Szétpucolni, hahaha!

Miért van fejünkön haj,
frizura?
Hogy levágják, hahaha!

Miért van a hagymának
rossz szaga?
Hogy kiköpjük, hahaha!

Mért hívják úgy a tésztát,
hogy csiga?
Hogy elmásson, hahaha!

Miért is van gyógyszerünk,
pirula?
Hogy meghaljunk, hahaha!

Egyre bénább játék,
hagyd abba!
Nincs értelme, hahaha!

